

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 128.

Ottende Session.

38te Møde.

Tirsdagen den 27de Januar.

(Forts.)

Schovelin (fortsat): Jeg maa slutte med at foreslaae de aerede Herrer at stemme for Forslagene under Nummer 7 og Nummer 15 der ogsaa nu foreligge. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 6, skal jeg tillade mig at gjøre opmaerkksom paa, at det falder sammen med Forslaget under Nr. 7; der er kun den Forskjel, at der i Forslaget under Nr. 6 er tilfojet, at denne Linie ikke skal praejudicere en fremtidig Længdebane, men denne Bemærkning troer jeg ikke passende kan have Plads i en Lov, og jeg skal tilfoje, at enten det staaer der eller ikke, vil Spørgsmaalet efter Omstændighederne ligegodt praejudiceres eller ikke praejudiceres. Jeg troer derfor ikke det vilde være rigtigt, at vedtage Forslaget under Nr. 6, og jeg maa derfor vedblivende tilraade, at man foretrækker Forslaget under Nr. 7, som efter min Mening siger accurat det Selvsamme.

Bregendahl: Skjøndt jeg ikke agter at stemme for det Forslag om en Længdebane, som af Udvalgets Fleertal er stillet under Nr. 1, kan jeg dog ikke Andet end modstige en deel af de Uttringer, som saaldt fra den sidste aerede Taler, og jeg skal da i saa Henseende først nævne, at han som en Grund, hvorfor man ikke skulde gaae ind paa det nævnte Forslag, fremhævede, at derved maatte være sigtet til en Længdebane, som skulde ligge vestlig for

de østlige Kjøbstæder med Forbindelsesbaner til disse, hvorved der ved Knudepunkterne kunde danne sig vordende Handelspladser, der vilde være til Fordærvelse for de bestaaende Kjøbstæder og hindre deres Fremgang. Naar den aerede Taler erkjender, at Spørgsmaalet om Længdebansens Retning egentlig ikke foreligger nu, saa troer jeg han ved nærmere Overveelse maa indrømme, at det er i meget høi Grad urigtigt paa saadan Maade at søge Argumenter for den af Regjeringens Ingenieurer i sin Tid foreslaaede østlige Kjøbstadbane, men hans Uttringer kunne dog ikke godt forstaaes anderledes, end som et indirecte Forsvar for en saadan Bane som den sidstnævnte, der vel ikke strax falder i Dinene, men i sin Tid atter kan tages frem. Det er ingenlunde Tilfældet, at saadanne Omsætningspunkter ved Knudepunkterne, der kunne danne sig for Handel og Omsætning, i nogen Maade ville praejudicere eller hindre de nærliggende østlige Kjøbstæders Fremgang; thi disse have saagodtsom intet Opland vestlig for disse Punkter, fordi dette Opland ikke kan komme ind til dem. Deres egentlige Opland er deres østlige og allernærmeste vestlige Omegn, som ikke vil praejudiceres ved de vestlige Punkter for Handel og Omsætning, der maatte fremkomme ved en saadan Længdebane.

Med Hensyn til en anden Deel af den aerede Rigsdagsmands Udtalelser, maa jeg endvidere gjøre et Par Bemærkninger. Han kom til det Resultat, at det Forslag, som under Nr. 7 er stillet af Udvalgets Mindretal, hvortil han hører, og som er tiltraadt af Regjeringen, var det ene rette, først fordi det ikke praejudicerede en vordende Længdebane, og dernæst